

Székely himnusz

Csanády György

Mihlik Kálmán

Ki tud-ja mer - re, mer-re visz a vég - zet, Gö-röngyös ú - ton ső-tét éj - je-len.

Se-gítsd még egy - szer győ-ze-lem-re né - ped, Csaba király a csil-lag-ös - vé-nyen.

Ma-rok-nyi szé - kely por-lik, mint a szik - la Népek har-cá - tól zaj-ló ten-ge-ren

Fejünk az ár, jaj százszor el-bo-rít - ja, Ne hagyd el Er - délyt, Erdélyt Is - te-nem!

Ki tudja merre, merre visz a végzet,
Göröngyös úton sötét éjjelen.
Vezesd még egyszer győzelemre néped,
Csaba királyfi csillag ösvényen.

Maroknyi székely porlik, mint a szikla,
Népek harcának zajló tengerén.
Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja,
Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!

Ameddig élünk magyar ajkú népek,
Megtörni lelkünk nem lehet soha.
Szülessünk bárhol, Földünk bármely pontján,
Legyen a sorsunk jó vagy mostoha.

Keserves múltunk évezredes balsors,
Tatár-török dúlt, a labanc rabigált.
Jussunk e honban, székely magyar földön,
Szabad hazában éljünk boldogan.

Édes Szüzanyánk, könyörögve kérünk,
Mentsd meg e népet, vérvő nemzetet!
Jussunk e honban, székely magyar földön,
Szabad hazában éljünk boldogan.

Ki tudja, innen merre visz a végzet,
Országhatáron, óceánon át.
Jöjj hát, királyunk, itt vár a Te néped,
Székely nemzeted Kárpát-bérceken.

Ős szabadságát elveszti Segesvár,
Mádéfalvára fájón kell tekints.
Földed dús kincsét népek élők s dúlják,
Fiadnak sokszor még kenyere sincs.

Már másfélezer év óta Csaba népe,
Sok vihart élt át, sorsa mostoha.
Külső ellenség, jaj de, gyakran tépte,
Nem értett egyet otthon sem soha.

Maroknyi székely porlik, mint a szikla,
Népek harcának zajló tengerén
Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja
Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!